

и по-свѣтла. Появява ѝ се опашка, която много нарастя и понѣкога достига *голъми размѣри*. Кометата наистина, се движи по небето, защото една нощ се вижда срѣдъ едни звѣзди—друга нощ се вижда съвсѣмъ на друго мѣсто. Минава се врѣме, и кометата почва да намалява и да блѣдниѣе. Най-послѣ съвсѣмъ се изгубя отъ очитѣ ни.

— Еднакви ли сж на гледъ всичкитѣ комети?

— Кометитѣ не всѣкога си приличатъ на гледъ. Едни комети иматъ дълга опашка, като ивица; други комети иматъ нѣколко опашки, разперени като вѣтрило; нѣкои комети пѣкъ съвсѣмъ нѣматъ опашка. Тѣ изглеждатъ като единъ блѣскавъ облачець или като загаснали звѣзди всрѣдъ мъгла. Но имало е комети до толкова свѣтли, че посрѣдъ пладнѣ при слънчевата свѣтлина се виждали много добрѣ.

— Не зная да ли ще бѣде страшно, но интересно е да погледа човѣкъ една комета.

— Когато е имало голѣма комета на небето, всѣкога така е замаивала хората, особено попроститѣ, че страхътъ ги е каралъ да виждатъ и говорятъ голѣми глупости. Напримѣръ, че ужъ кометата прѣдсказва нѣкое нещастие, война или гладъ; че кометата може да падне на земята и да направи голѣми пакости и други страхотии. До като простиятъ народъ гледа кометата съ страхъ, астрономитѣ внимателно я изучаватъ съ телескопитѣ си. И днеска тѣ казватъ да не се плашимъ отъ кометитѣ.

— Ами, ако кометата се удари нѣкакъ съ земята, ние не ще ли пострадаме нѣщо?

— Разбира се, че нѣма да пострадаме, ако